

Institut Tarragona

4t d'ESO

Quadern de repàs

Llengua catalana

Nom i cognoms _____ curs ____

3. Relaciona cada autor amb el gènere i les característiques que li corresponguin:

Autors	Gènere	Característiques
J.V. Foix	a) poesia b) narrativa c) teatre	❶ Va seguir el corrent postsimbolista, que va evolucionar cap a la poesia pura. La seva obra mostra una gran perfecció formal. ❷ Parteix del simbolisme i s'inspira en les fonts populars. ❸ Rep la influència dels clàssics grecs i de Dostoievski. ❹ Descendent d'una família aristocràtica, inicià la carrera diplomàtica, que deixà per dedicar-se a la literatura. ❺ Va incorporar les tècniques d'avantguarda a la seva obra, sobretot del surrealisme, però no se separarà completament de la tradició més clàssica.
T. Garcés		
J.M. de Sagarra		
Carles Riba		
S. J. Arbó		

4. a) Quines estructures pot presentar el complement de règim verbal?

b) Assenyala el complement de règim verbal que hi ha a cada oració i digues quina estructura presenta:

- Ella s'entossudia a mantenir una relació difícil.
- Confia que sabrà trobar el camí per tornar a casa.
- M'he acostumat a la bona vida.

5. Construeix, amb cadascun d'aquests verbs, una oració que tingui un complement de règim verbal i identifica'l:

- a) negar-se:
- b) fixar-se:
- c) riure's:

6. Substitueix els complements de règim verbal de l'activitat anterior pels pronoms febles adients.

7. Digues si cada un dels complements subratllats fa de complement directe, indirecte o de règim:

- a) Els he vist i els he regalat uns caramels.
- b) La meva mare s'ha acostumat al menjar japonès.
- c) Cada nit llegeixo un conte a la meva filla.
- d) Al cap d'una estona es va penedir de tot el que m'havia dit.

8. Explica en quins casos es produeix el canvi i caiguda de preposicions.

4. a) Quines estructures pot presentar l'atribut?

b) Assenyala l'atribut de cada oració i indica l'estructura que presenta:

- La Mariona sembla cansada.
- L'examen no està gaire bé.
- Aquestes bicicletes són les que venien als magatzems.
- La defensa de l'equip és de ferro.
- La Montse i la Palmira són les meves amigues.

5. a) Explica per quins pronoms febles es pot substituir l'atribut.

b) Assenyala l'atribut de cada oració i substitueix-lo pel pronom feble que convingui:

- La Pilar no és una persona en qui es pot confiar.
- Són dos quarts de nou.
- La Pepín és la meva amiga.
- Sembla que la Marina tingui sis mesos.

6. a) Quines estructures pot presentar el complement predicatiu?

b) Localitza el complement predicatiu en cada oració i digues quina estructura presenta:

- La Sara camina tranquil·la.
- El prenen per mentider.
- Tothom la considera una bona professora.

7. Localitza el complement directe i el complement predicatiu a cada oració i substitueix-los pels pronoms febles adequats:

- a) Considero la Glòria una companya excel·lent.
- b) Quan arriba, troba la casa desendregada.
- c) Trobo exagerada la teva reacció.

3. Escribeu la categoria gramatical de cada paraula destacada en negreta del text de l'activitat 1.

4. Indica si aquests enunciats tenen un predicat nominal o verbal:

- a) L'Oleguer era altot i ossut.
- b) L'Oleguer tenia negres els cabells.
- c) Les nines dels seus ulls eren també negres.
- d) El que més caracteritzava aquella figura era la boca.
- e) És més pelat que una rata.

5. Llegeix el text i contesta les preguntes següents:

La fi

Per acabar les meves memòries, tinc la sort de poder anticipar alguna cosa, gràcies a la profecia que em va fer una gitana de Barcelona.

Un dia de festa, a la Porta de la Pau, **va acostar-se'm** una dona bruna, vestida amb retalls de seda de colors, i per deu cèntims em digué que jo moriria agafat per una bicicleta.

Són deu cèntims que es podien pagar de gust.

Amb això ja n'hi ha prou per a formar-se una idea de com anirà el succés, i jo, molt sovint, em dedico a imaginar-me'l. Segurament que, quan l'hora arribi, seré un home d'edat indefinida. Potser em trobaré vivint el tercer o el quart any d'exili i em guanyaré la vida donant lliçons d'alguna d'aquestes coses que sé a mitges.

Mai no he portat barret, però en la imatge que em correspon en aquesta evocació sempre em veig amb un flexible curt d'ales i alt de copa, de color verd-trist. Camino pel carrer mirant a terra, amb les mans agafades al darrere, pensant intensament en un llibre que em **donarà** fama i diners.

Els amics no començaran a venir fins que ja sigui a l'hospital, on hauré perdut la facultat de conèixer-los. Algú, emocionat, **dirà**:

—Quina llàstima! Tan ros com era...

Després faré un esforç final per llençar el crit de les meves conviccions i quedaré llest. Una persona de la meua confiança anirà per dir-me una oració fúnebre; però, ennuegada, només li **sortiran** tres paraules:

—Sembla una litografia.

Aleshores jo, sense el pes de la carn, em sentiré deslligat de mans. I, si finalment resulta que n'hi ha, aniré al cel, on passaré una llarga temporada.

PERE CALDERS, *Cròniques de la veritat oculta*

a) En quin context històric i literari se situa Pere Calders?

b) Indica el tema del conte.

c) Amb quin to està tractat aquest tema?

d) A quina de les propietats textuais creus que pertanyen els elements subratllats? Per què?

e) Fes el resum del conte.

6. Identifica el subjecte de cada verb destacat en negreta en el text de l'activitat 5:

- a) va fer:
- b) va acostar-se'm:
- c) donarà:
- d) dirà:
- e) sortiran:

7. Indica la funció sintàctica de cadascun dels elements subratllats en aquestes oracions:

- a) M'agrada el teu somriure.
- b) Em compraré el vestit de l'aparador.
- c) He portat llibres als alumnes a qui agrada llegir.
- d) La intervenció dels Estats Units donà la victòria, al bloc aliat.
- e) La memòria és una cosa ben curiosa.
- f) Em pregunto si no m'he oblidat del més important.
- g) La llum de la tardor que es filtrava entre les branques m'entristia.
- h) Els veïns miraven astorats l'accident.
- i) El guanyador neda tranquil·lament a la piscina.

8. Copia les oracions de l'activitat anterior i substitueix, sempre que sigui possible, els elements subratllats pels pronoms febles adequats:

9. Indica la funció de cada pronom subratllat en el text de l'activitat 5 i indica'n l'antecedent:

Pronom	Funció	Antecedent
em		
em		
'l		
li		

10. Indica les oracions subordinades que trobis en aquestes frases:

- a) Una gitana de Barcelona em digué que jo moriria agafat per una bicicleta.
- b) Són deu cèntims que es podien pagar de gust.
- c) Em guanyaré la vida donant lliçons d'alguna d'aquestes coses que sé a mitges.
- d) Aniré al cel, on passaré una llarga temporada.
- e) Quan l'hora arribi, seré un home d'edat indefinida.
- f) Penso intensament en un llibre que em donarà fama i diners.

11. Diques de quin tipus és cadascuna de les oracions subordinades de l'activitat anterior i quina funció sintàctica fa.

12. Redacta una història en primera persona sobre la predicció de futur que et pugui fer una gitana; tingues en compte que n'hauràs de distingir el plantejament, el nus i el desenllaç. No t'oblidis d'utilitzar connectors de temps.

4. a) Quines estructures pot presentar el complement indirecte?

b) Assenyala el complement indirecte de cada oració i digues quina estructura presenta:

- Cada setmana compra la verdura a les pageses.
- Ara preguntaré a la mestra on és la sortida.
- L'organització donarà el premi a qui presenti el millor treball.

5. Assenyala el complement directe i el complement indirecte de cada oració:

- a) Aquest individu ha pres la cartera a un turista japonès.
- b) Comentarà la cerimònia d'inauguració a la presidenta del club.
- c) Torna els llibres a qui te'ls hagi prestat.
- d) Els alumnes han regalat un ram de flors a la professora.

6. Omple els espais buits amb les formes *li* o *l'* segons que el pronom faci la funció de complement indirecte o directe:

- a) Encara no _____ has donat allò?
- b) Ha trucat en Dídac. _____ invitarem a la festa?
- c) Si trobés en Fèlix, _____ explicaria la veritat.
- d) Quan vingui la teva filla, _____ hauràs de dir que no hi pot anar.

7. Destria en cada oració el complement directe de l'indirecte, i substitueix-los per pronoms febles tot fent la combinació adequadament:

- a) He deixat el cotxe a la Júlia.
- b) La meva mare ha encarregat un pastís de xocolata a la Núria.
- c) El terapeuta ha dit a la senyora Maria que ja no hi ha de tornar més.
- d) Els professors cada any repeteixen les normes als alumnes.

1. Transforma en veu passiva les oracions següents i indica quin és el complement directe:
 - a) Els professors van convocar els estudiants a una reunió informativa.
 - b) L'advocat investiga el cas de manera obsessiva.
 - c) La presidenta de l'associació va decidir els horaris de tots els treballadors.
 - d) Els nens escoltaven la cançó una vegada rere l'altra.
 - e) Els meus veïns passegen el gos cada dia a les set de la tarda.
 - f) Necessito una beguda ben refrescant per recuperar les forces.
2. Digues quina estructura presenten els complements directes destacats:
 - a) Estudia **la lliçó de Matemàtiques**.
 - b) Vol **canviar de feina**.
 - c) Pretén **que els altres li treguin les castanyes del foc**.
 - d) No comprèn **que no està en situació de demanar explicacions**.
 - e) Inverteix **molts diners** en borsa.
 - f) Intenta **decidir què vol fer amb la seva vida**.
3. Indica si el verb en negreta és transitiu o no. Si ho és, localitza'n el complement directe:

L'alienista

Trabuqueu bé el canterano,

buideu tots els calaixos.

No tingueu por.

Amb paper de vidre

netegeu el verdet dels ossos.

No tingueu por.

Feis un manat dels limfàtics

i **escureu** el budellam.

No tingueu por.

Despul·leu-vos de l'esquena.

Socarreu la pellerofa.

No tingueu por.

[...]

Per fer-vos una guitarra

empreu els feixos neuràlgics.

No tingueu por.

Fumigueu bé la memòria

i **esteneu**-la al sol i al vent.

No tingueu por.

Oregeu tots els geccs vells

i **gireu**-ne les butxaques.

No tingueu por.

Ventileu cambrons i cambres.

Obriu portes i finestres.

No tingueu por.

No tingueu por més que a la por.

No **tingueu** por ni a la por.

Sobretot, no tingueu por.

BARTOMEU FÍOL, *L'alienista*

4. Completa els buits amb el pronom feble corresponent:

- a) No sé on he deixat la meva bossa; si veus, digues-m'ho.
- b) L'Anna estudia de valent per a l'examen de demà, sempre fa el dia abans.
- c) No vaig pensar a apuntar-me el nou lloc de reunió i ara no recordo.
- d) Indica-li les opcions que té, vol saber detalladament.
- e) Llegia els còmics assegut al sofà, devorava amb passió.
- f) Recordo els estius a la platja de Cambrils; recordes, tu?

1. Assenyala el complement directe i el complement indirecte de cada oració:
 - a) Els transportistes entregaven els paquets als seus clients.
 - b) El professorat explica la nova situació a l'alumnat.
 - c) El goril·la fa una abraçada a la seva cuidadora.
 - d) La Meritxell escriu una nota a la seva mare.
 - e) El Miquel i el Roc manifesten la seva disconformitat a la tutora.
 - f) L'escola deixa una sala d'estudis als alumnes que en vulguin fer ús.

2. Marca el complement indirecte de cada oració i digues quina estructura presenta:
 - a) L'alcalde comunica la decisió als periodistes.
 - b) L'Eric explica el problema a la seva mare.
 - c) L'Emma transmet la seva alegria a tothom.
 - d) La policia entrega la mercaderia a qui la reclami.
 - e) Aquells lladres només roben a qui té molts diners.
 - f) Els soldats van recordar el company mort en combat als assistents a l'acte.

3. Indica el complement indirecte i substitueix-lo pel pronom adequat:
 - a) Cada dia compren moltes llaminadures al quiosquer.
 - b) Va entregar el ram de flors a la Cèlia.
 - c) Truquen als teus pares per telèfon.
 - d) Preparen una festa sorpresa al Manel.
 - e) La Marta reclama una millora de sou al seu cap.
 - f) El pacient agraeix l'atenció rebuda a la seva metgessa.
 - g) El detectiu ha assegurat resoldre el cas als pares de la noia desapareguda.
 - h) Ha transmès l'encàrrec al director.

4. Destria en cada cas el complement indirecte d'altres complements:
 - a) Adrecen una demanda
 - a l'empresari.
 - avui mateix.
 - a través dels mitjans establerts.
 - b) Preparen un dia especial
 - al pavelló municipal.
 - a partir de les sis de la tarda.
 - a l'Òscar.

- c) Transmeten confiança
 - a partir del seu comportament impecable.
 - a la població.
 - a cor què vols.
- d) Comunica les seves darreres voluntats
 - a causa de la seva malaltia.
 - als familiars.
 - a la babalà.
- e) Deixa les ulleres
 - a sobre de l'escriptori.
 - a la seva millor amiga.
 - a desgrat.

1. Assenyala el complement de règim que hi ha en cada oració:
 - a) No vol renunciar a les noves condicions, perquè són immillorables.
 - b) Tot consisteix a creure que és possible, per avançar amb fermesa cap a la consecució de l'objectiu pretès.
 - c) Els teus companys compten amb tu per sortir de festa, no t'hi pots negar.
 - d) Quan miro aquestes fotografies, em recordo de les nits d'estiu passades vora el mar de la Costa Daurada.
 - e) Contra tot pronòstic, s'avé amb la teva decisió de convocar una vaga general.
 - f) Els excursionistes no s'acostumen a passar pel nou camí marcat.
 - g) Els cucs de seda es van transformar en formidables papallones, va ser fantàstic!

2. Indica si les frases següents contenen complements directes, indirectes o de règim:
 - a) Quan s'avorreix, el Josep s'inventa històries fantàstiques.
 - b) Recordarem la teva alegria en les tardes xafogoses d'aquest estiu.
 - c) Està molt preocupat i cada dia telefona a la Marcel·la per saber com es troba.
 - d) Es dediquen a fer malifetes per passar el temps.
 - e) Mai s'ha penedit del seu comportament nefast el dia que em van entregar el premi.
 - f) Emeten judicis infundats contra el banquer del poble.
 - g) Els veïns es queixen de la manca d'un comportament cívic i respectuós amb el medi ambient.

3. Destria el complement directe i el complement de règim de cadascuna de les oracions següents:
 - a) Transformen les restes orgàniques en adob.
 - b) Acostuma els seus fills a ser ben educats.
 - c) L'empresari obliga els seus treballadors a assistir a cursets de formació professional.
 - d) El venedor acusa el detingut d'haver-lo amenaçat amb una pistola.
 - e) El concurs desafia els participants a demostrar la seva destresa.
 - f) L'avi autoritza el nét a anar d'excursió a Andorra.

4. Digues quina estructura presenten els complements de règim destacats de les frases següents:
 - a) Mentre puguis, gaudeix **d'aquesta posició privilegiada**.
 - b) El pare i la mare s'asseguren **que tots tinguem bona salut**.
 - c) Els treballadors es van negar **a rebre una indemnització compensatòria**.
 - d) La meva germana s'adona **que tot serà diferent** ben aviat.
 - e) La Pilar es plany **de no haver-ho fet abans**.

1. Digues si les oracions següents són de predicat nominal o de predicat verbal:
 - a) El periodista d'aquest matí era de procedència estrangera.
 - b) El llibre que acaba de sortir ha rebut molt bones crítiques.
 - c) L'articulista d'aquest mitjà de comunicació sempre està estressat.
 - d) La Maria se n'ha anat a collir maduixes.
 - e) Amb aquest nou adhesiu completaré la col·lecció.
 - f) Aquest telèfon mòbil sembla més vell que l'anar a peu.
 - g) No tinc més indicacions per poder-hi arribar.
 - h) Estic cansada de tanta comèdia.

2. Marca l'atribut de cada oració i indica l'estructura que presenta:
 - a) Els meus veïns són de Granada.
 - b) La meva germana petita és una bruixa.
 - b) El Pere està atabalat.
 - c) La Naia ja està bé.
 - d) La Joana és mare soltera.
 - e) El professor és qui ha caigut.
 - f) En aquell poble, les teulades són de color gris.
 - g) El rellotge està espatllat des de fa una setmana.
 - h) L'arbre sembla que estigui a punt de caure.
 - i) Les escales d'aquest immoble sempre han estat així.

3. Assenyala l'atribut que conté cada oració i substitueix-lo pel pronom feble adequat:
 - a) Les pel·lícules d'aquest cinema són avorrides.
 - b) L'home de la camisa blava és el meu metge de capçalera.
 - b) Les finestres d'aquesta casa semblen que siguin tretes d'un llibre de contes.
 - c) El fill de la Clàudia està malaltó.
 - d) Els habitants d'aquesta població són simpàtics.
 - e) Aquesta marca de cotxes és d'origen japonès.

4. Indica si els complements destacats són atributs o complements predicatius:
 - a) La Gemma pujava l'escala **extenuada**.
 - b) Els jugadors semblaven **cansats**.
 - c) El Pere s'ha posat **vermell**.
 - d) El futbolista està **nerviós**.
 - e) La Montserrat dorm **intranquil·la**.
 - f) La Laura i el Jofre són **generosos**.

5. Localitza el complement predicatiu en cada oració i digues quina estructura presenta:

- a) Observen el quadre encuriosits.
- b) Escolten la cançó embadalides.
- c) Els consideren uns ganduls.
- d) El director tracta la secretària d'incompetent.
- e) Parla desesperat de l'accident que ha presenciât.

1. Assenyala els complements circumstancials de les frases següents i indica de quin tipus són en cada cas:
 - a) Demà aniré amb les amigues a la festa d'aniversari del Pol.
 - b) Amb aquests pinzells pinto millor.
 - c) A causa de la pluja han anul·lat el concert.
 - d) Si canvies d'opinió, avisa'm.
 - e) Malgrat tots els impediments, convocarem la reunió a la sala de graus.
 - f) Aquesta setmana estudiarem detingudament la nova conjuntura.

2. Localitza els complements circumstancials de cada oració, indica'n l'estructura i digues de quin tipus són:
 - a) Durant la tardor, les fulles dels arbres cauen lentament.
 - b) Aquest mes he d'elaborar l'esbós del projecte amb l'ordinador que em vas deixar.
 - c) Rectifica les seves decisions per tal de millorar-les.
 - d) Restauren l'església amb molt de compte a causa del seu mal estat.
 - e) A fi de fer-ho bé, comprova cada pas amb parsimònia.
 - f) Tot i que no ho hagi vist abans, sabràs apreciar-ho perfectament amb el microscopi.

3. Identifica el complement circumstancial de cada oració i substitueix-lo pel pronom feble adequat:
 - a) No sé a quina hora arribaré a casa teva.
 - b) Els alumnes vénen de visitar el seu company.
 - c) Es tracten amb cordialitat.
 - d) Tornen de les vacances a Mallorca.
 - e) Treballarà per aquí a la vora.

4. Indica què complementa cadascuna de les formes destacades en negreta:

Mallorca és una illa quasi grega on el fat fa matx. En Jordi volia un fill que fos l'hereu, el mascle, el patriarca. Tu no li podies negar res. Quedares embarassada un desembre. Aquell juliol i agost en què semblaves un zepeli, en Jordi sempre tenia feina als hotels i a la immobiliària i et passaves el dia avorrida, sense ganes **de veure ningú**, amarada **de nostàlgies i malenconies**. Somniaves en aquell estiu **primer**, quan li deies: «Jordi, estic emperduada **de tu**, empardalada **de tu**. Jura'm que no em deixaràs mai!» I en Jordi feia uns jutipiris amb els dits, escopia en terra, dibuixava una creu amb la sabata i deia: «T'ho jur. No et deixaré mai.» [...]

Sempre el mal temps ens ve de nou. No ens avesarem mai als temporals **de l'existència**. Havia passat un any. Tornava a ser agost. La Vil·la Velló d'Or semblava com sempre: un oasi **de felicitat** dins el redol **de Formentor**. Però era mentida. Madea, vivies una solitud **tèrbola i amarga** en un llit en què en Jordi apareixia **molt** de tant en tant. Les excuses eren

creïbles: la feina, els viatges, l'ampliació **dels negocis**, la riquesa **exuberant**. Madea, vivies un temps **incomportable**, un temps que no es pot comportar, horrorós. Per això quan aquell horabaixa **agostenc** vas anar a comprar per Palma i després passares per la casa **familiar** de la urbanització **de luxe** de Son Vida, on vas trobar els braços **d'en Jordi** que estrenyien el cos **d'una al·lota rossa**, saberes que cap criatura humana pot escapar al seu destí.

BIEL MESQUIDA, *El cor mai no fa vacances*

1. Identifica el subjecte de cada verb destacat:

Començaré contant una petita història o reflexió que **explica** Italo Calvino, una història seua que, quan la llegia, em feia pensar si Calvino **era** també jo mateix, tan sorprenent era la coincidència en moltes de les respostes hipotètiques a la imminent entrevista. **Conta** o explica que l'escriptor, a la cuina, **es prepara** el cafè i es diu, en veu alta: cada dia em **dic** que avui ha de ser una jornada productiva, i tots els dies **passa** alguna cosa que m'**impedeix** escriure. Avui, per exemple, han de venir a fer-me aquella entrevista, **he de preparar** encara les respostes, **tinc** por que la meua novel·la tampoc avui **avançarà** massa.

JOAN FRANCESC MIRA, *Sobre idols i tribus (o sobre la cultura i el poder i altres temes del final dels temps)*

2. Assenyala l'antecedent de cada pronom destacat en aquest fragment i indica la funció que fa:

L'hora en punt

La mort es presentà quan no se **l'**esperava, i ell **li** digué que no **li** havia donat hora.

–És que l'hora **la** dono jo –va respondre-**li** la mort.

–No sempre, no sempre... –replicà ell–. Ara, per exemple, tinc l'agenda plena i a vós no us ve d'un dia. Però a mi sí. Telefoneu-me dimarts que ve, a quarts de cinc, i quedarem per una data.

–És irregular, no puc fer-**ho**. Va contra els reglaments –digué la gran senyora.

–Apa, bah! –es defensà ell, tot empenyent-**la** suaument cap a la porta–. Amb la feinada que teniu no em direu pas que depeneu d'un difunt puntual. En canvi, jo tinc compromisos inajornables.

I la mort se'n va anar amb la calavera entre les cames, sense saber-se'**n** avenir. No **li** havia passat mai.

PERE CALDERS, *Tots els contes*

3. Digues la funció que fa cadascun dels elements destacats:

- El farmacèutic estava **capficat** en el nou experiment.
- Els personatges d'aquesta novel·la són **porucs**.
- La noia es mostrava **indecisa** davant del presentador.
- Vinga, sortim **de pressa** d'aquest indret!
- Semblaven **preparades** per a qualsevol imprevist.
- La ploma es movia **lleugera** al ritme del vent.
- Ho tornarem a intentar **després**.

4. Destria la funció sintàctica que fa cadascuna de les formes destacades en negreta i substitueix-la pel pronom adient:

L'edat d'or

Va llevar-se **emmurriat**, amb el geni de través, i començà a regirar tota l'habitació. Obria calaixos i armaris, rebotia la roba per terra i de sobte es va posar **de quatre grapes**, per mirar sota els mobles.

La seva dona, del llit estant, amb les mans al clatell, se'l mirava **amb un somriure mofeta** i l'aire de deixar-lo fer. «Si trenques res», pensava, «ja em sentiràs.» Al cap d'una bona estona, li preguntà:

–Què et passa, ara? Què tens?

–He perdut **la memòria** i no la trobo enlloc! –va respondre ell amb un rebuf.

La dona va esbatanar **els ulls**, alçà els braços com si clamés al cel i enrigidí tots els músculs de la cara, per expressar **la infinita paciència d'aquest món**.

–Que no ho veus, infeliç –digué–, que la portes posada?

PERE CALDERS, *Tot s'aprofita*

Comprensió lectora

Al segle XIII, les comunicacions eren lentes i complicades, però l'intercanvi d'idees, mercaderies i, sovint, garrotades, era molt més freqüent del que ens puguem imaginar. La Mediterrània era l'escenari principal del nostre món, i no era rar que la gent amb capacitat econòmica s'hi moguéssin amunt i avall per a defensar els seus interessos. Ramon Llull, armat amb la seva missió, va viatjar constantment. Va visitar els principals centres de poder d'Europa, que en aquell moment eren Roma i París, per a convèncer els mandataris civils, intel·lectuals i religiosos de la necessitat de difondre el seu 'Art' i exposar les seves idees sobre la reforma de l'Església, l'estratègia que calia seguir per a recuperar Terra Santa o demanar la fundació de centres de formació per a missioners.

A les zones musulmanes, com les comarques de Tunis o Bugia (ara totes dues part del mateix país), hi va anar per a polemitzar amb homes savis d'aquella religió i intentar convertir la gent al cristianisme. I es desplaçava a qualsevol altre indret quan creia que podria avançar en els seus estudis filosòfics o entrevistar-se amb algú que fos útil a la seva causa, especialment a Itàlia i a França.

Un viatger poliglòt

El món es relacionava d'una altra manera. Per començar, a Europa la llengua franca era el llatí. Llull el parlava raonablement, però també coneixia l'occità, el francès i sens dubte l'italià, a més de l'àrab i, és clar, el català. Com ja hem dit, en aquells temps era habitual sentir parlar àrab a Mallorca. I no era estrany sentir parlar català al nord d'Àfrica. Diu Bonner que "Tunis era un lloc ben conegut pels mercaders de Catalunya, Mallorca, Pisa i Gènova. Els catalans, per exemple, hi tenien el seu propi *funduq*, una mena de posada amb magatzem i capella cristiana, on normalment residia un cònsol que gestionava problemes legals i comercials. A més a més, la milícia del soldà era composta per mercenaris catalans". Així que qualsevol que hi anés podia ser acollit per compatriotes, sempre que no busqués brega irritant la gent del país..., que és el que feia Ramon Llull només posar un peu a terra: buscava gent experta en l'Alcorà i els desafiava a convèncer-lo amb raons que eren ells qui tenien raó. Aquestes aventures sempre van acabar força malament.

Per Llull, qualsevol racó era bo per a escriure: ho va fer tant als convents que el van acollir, en un ambient de repòs i tranquil·litat, com al vaixell que el duia a Tunis, on temia seriosament que el podien matar. Era un home capaç de combinar pensament abstracte i acció a parts iguals, que era capaç de transformar la tensió en creació, cosa que demostra una capacitat extraordinària..., i segurament també el punt de folia que ell mateix admetia.

Fins al final

No se sap del cert de quina manera acostumava a viatjar, però és probable que l'acompanyessin un parell d'ajudants. Una pista la dona el fet que el 1307, quan va ser expulsat de Bugia després de patir presó i agressions físiques greus a causa de la seva decidida acció missionera, el vaixell on viatjava va naufragar prop de Pisa: "algunes persones moriren negades i altres, amb l'ajuda de Déu, se salvaren. Entre aquests es trobaven Ramon Llull i un companyó seu, que, havent perdut tots els llibres i la roba, arribaren en una barca a la ribera quasi nus".

L'home que va sobreviure a aquest fet, havent perdut només la roba i els llibres que probablement havia escrit mentre havia estat empresonat en condicions molt dures, tenia 74 anys. Però aquesta experiència no el va persuadir de quedar-se a casa. Set anys, i molts quilòmetres després, va tornar a Tunis. La llegenda diu que va morir allà, màrtir. Però el cert és que el seu cos és enterrat a Mallorca, de manera que el més probable és que morís durant el trajecte de tornada a casa, i no en plena feina. Per culpa d'això, Llull és només un beat i de moment ho té magre perquè el facin sant.

Un viatger empedreït

La tossuderia de Ramon Llull a demostrar davant de qui fos i on calgués la irrefutabilitat de les seves teories el va portar d'una banda a una altra de la Mediterrània i per mig continent europeu. En plena edat mitjana, l'escriptor mallorquí va recórrer tota la geografia catalana i va visitar, una o diverses vegades, ciutats com Tunis, Bugia, Montpeller, Avinyó, París, Messina, Roma, Gènova, Pisa, Nàpols, Sant Jaume de Galícia, Jerusalem, l'illa de Xipre o Turquia.

Agnès Rotger (2003), *Sàpiens*, 5

1. Després de llegir el text, assenyala quin seria el títol i el subtítol més adients per a l'article [1]:

Títol	Subtítol
Llull, el fill de la conquesta	El filòsof mallorquí va interpretar personatges molt distints i contraposats entre si
Les quatre cares de Ramon Llull	Nascut i educat en el si d'una família noble
Ramon Llull, el missioner nòmada	Lliurat en cos i ànima a Déu
Ramon Llull, l'il·luminat	Perseguit per heretge i admirat per geni
Ramon Llull, l'home polèmic	Dedicat a divulgar la veritat de la fe cristiana arreu

2. Què significa que Ramon Llull era poliglòt?, què avala aquesta informació?[1]

3. Aquesta habilitat tindria alguna cosa a veure amb la seva "missió"? Justifica la resposta.[1]

4. Segons l'autora del text, per què Llull només és un beat i no un sant?[1]

5. Què significa aquesta frase, "Per començar, a Europa la llengua franca era el llatí."?[1]

6. Què és un funduc?[1]

7. Quina era la missió de Llull, segons es reflecteix en aquest article?[1]

8. Indica quines d'aquestes afirmacions són veritables o són falses.[2]

	Ramon Llull va morir als 74 anys després d'un naufragi quan tornava de Tunis.
	Llull va viatjar constantment i es desplaçava a qualsevol país on pogués difondre el seu 'Art'.
	El filòsof sempre viatjava sol.
	Llull parlava llatí, coneixia l'occità, el francès, l'àrab i, sobretot, el castellà.

9. D'on prové la paraula empedreït?[1]

10. Indica'n la seva categoria gramatical.[1]

11. Què significa en aquest context?[1]

12. Per quin motiu Llull també coneixia l'occità? [1]

13. On es parlava aquesta llengua?[1]

Los núvols se'n van,
el cel s'asserena,
la neu s'aprima en lo cim
i en la vessant la congesta¹.
Les muntanyes i turons
lo vestit d'hivern se lleven²,
posant-se'l de setí³ verd
tot gemat⁴ de perles.

Sentint en lo mas
cantar l'oreneta,
en son coixí de verdor
la Prímula⁵ se desvetlla.
Estira els bracets
de ses fulles verdes,
sols per fer enllà
lo llençol de gebre.
Obre sos blaus ulls,
son capciró⁶ aixeca
com la pastora gentil
que ha fet un son sobre l'herba.
Mira al seu voltant,
a ses companyes desperta,
que s'alcen ací i allà
constel·lant tota la terra
d'unes estrelles
que el cel no en té de més belles.

Jacint Verdaguer, *Flors de Maria*, 1902 (17)

Glossari

- 1) congesta: verb congestar, reunir la neu que queda en un clot de la muntanya.
- 2) se lleven: es treuen.
- 3) setí: teixit brillant, llis i suau.
- 4) gemat: esclatant de verdor.
- 5) Prímula: tipus de planta que floreix a la primavera. També se la coneix amb aquest nom.
- 6) capciró: diminutiu de cap; extrem o punta d'una cosa.

1. Llegeix el poema i indica'n el tema [1]:

a) Les flors de l'hivern	☐
b) La pastora gentil	☐
c) El despertar de la primavera	☐
d) La Prímula blava	☐

2. Proposa un títol [1]:

- a) Les muntanyes ☐
- b) Les estrelles ☐
- c) La tardor ☐
- d) La primavera ☐

3. Busca una metàfora en el text, determina els elements que s'hi relacionen i la qualitat que tenen en comú. [2]

4. Analitza la mètrica de la primera estrofa. Marca-la al text. [2]

5. Quin tipus de rima s'hi observa? Per què? [1]

6. Digues quin és el to d'aquest poema [1]

- a) humorístic ☐
- b) alegre ☐
- c) malenconiós ☐
- d) greu o seriós ☐

7. Marca la paraula que és el primer terme de la comparació «com la pastora gentil»:[1]

- a) l'oreneta ☐
- b) les estrelles ☐
- c) la Prímula ☐
- d) son capciró ☐

8. Quina categoria gramatical correspon a cadascuna de les paraules:[2]

- a) «en son coixí de verdor» ☐
- b) «que ha fet un son sobre l'herba» ☐
- c) «constel·lant tota la terra» ☐
- d) «de ses fulles verdes» ☐

9) Indica a partir de quina forma textual s'articula el poema:[1]

- a) descripció ☐
- b) narració ☐
- c) diàleg ☐
- d) exposició ☐

10. Quina és cadascuna de les imatges amb què s'associen aquests mots:[4]

- a) estrelles ☐
- b) coixí de verdor ☐
- c) vestit d'hivern ☐
- d) perles ☐

11.Exposa breument el significat d'aquest poema [4].

Per què ens agraden les coses belles?

El bon disseny, va dir una vegada l'expert en gestió Gary Hamel, és com la definició de la pornografia, inventada, amb gran fortuna, pel magistrat del Tribunal Suprem dels Estats Units Potter Stewart: "Ho saps quan ho veus". I, en el cas del bon disseny, també ho desitges. Els estudis de l'activitat cerebral revelen que la visió d'un producte atractiu pot activar la part del cervell que regeix el moviment de les mans. De manera instintiva, intentem agafar el que ens resulta atractiu: la bellesa no només ens commou, sinó que també ens mou.

Ara bé, tot i que sabem que el bon disseny ens atreu, no estem segurs de per què, com apunta Hamel. Però això comença a canviar. Ja s'està produint una revolució en la ciència del disseny, i la majoria de persones, amb els dissenyadors inclosos, ni tan sols en són conscients.

Prenguem com a exemple el color. L'any passat un grup d'investigadors alemanys van descobrir que el simple fet de mirar tons de verd pot incrementar la creativitat i la motivació. No resulta difícil imaginar-se per què: associem els colors verdosos amb la vegetació d'on obtenim aliment, són tonalitats que prometen nutrients.

Aquest fet podria explicar, en part, per què, segons alguns estudis, les finestres amb vistes de paisatges acceleren la recuperació dels pacients als hospitals, contribueixen a l'aprenentatge a les aules i estimulen la productivitat als llocs de treball. En estudis fets en centres d'atenció telefònica, per exemple, els treballadors que tenien vistes a l'exterior completaven les tasques amb un 6-7% més d'eficiència que els que no en tenien, un fet que suposava un estalvi anual de 3.000 dòlars per empleat.

En alguns casos, un mural fotogràfic o fins i tot pintat pot tenir el mateix efecte, al marge que representi una vista real de l'exterior. Les empreses inverteixen grans sumes per entendre què esperona els empleats i, segons sembla, una mica de color i un mural podrien fer el fet.

Algunes revelacions semblants provenen de la geometria més senzilla. Al llarg de més de 2.000 anys, les propietats úniques del rectangle auri (el concepte matemàtic que fa referència a la proporcionalitat dels seus costats) han meravellat els filòsofs, els matemàtics i els artistes. Resteu un quadrat a un rectangle auri i obtindreu un altre rectangle auri i així indefinidament, en una espiral infinita. Aquestes proporcions suposadament màgiques (5 entre 8, aproximadament) són freqüents en les formes de llibres, televisors i targetes de crèdit, i constitueixen l'estructura subjacent d'alguns dels dissenys més apreciats de la història: les façanes del Partenó i de Notre-Dame, el rostre de la Monna Lisa, els violins Stradivarius i l'iPod original.

Experiments que es remunten al segle XIX demostren repetidament que els éssers humans preferim imatges amb aquestes proporcions. Tanmateix, ningú no n'ha sabut mai el perquè, fins que, el 2009, un professor de la Universitat de Duke va demostrar que els nostres ulls poden llambregar una imatge més ràpidament si té forma de rectangle auri. Aquesta, per exemple, és la disposició ideal d'un paràgraf en un text, la que en facilita més la lectura i la retenció. Aquesta forma senzilla accelera la nostra capacitat de percepció del món. Sense adonar-nos-en, la fem servir sempre que podem.

També hi ha algunes pautes que són universalment atractives. Les fractals naturals, uns models geomètrics irregulars que reproduïxen una mateixa forma, es troben pràcticament a tot arreu a la natura: a les costes i els cursos d'aigua, als flocs de neu i els nervis de les fulles, i fins i tot als nostres pulmons. En els últims anys, els físics han descobert que les persones preferim de manera invariable una certa densitat matemàtica de fractals, ni massa atapeïdes ni massa disperses. La teoria diu que aquesta pauta evoca les formes dels arbres, en particular de l'acàcia de la sabana africana, l'indret que tenim

gravat a la nostra memòria genètica des del bressol de la raça humana. Parafrasejant un biòleg: la bellesa rau als ulls de l'observador, casa nostra és on radica el genoma.

La revista Life va nomenar Jackson Pollock "el millor pintor viu dels Estats Units", el 1949, mentre creava llenços que ara sabem que s'ajusten a la densitat fractal òptima (aproximadament 1,3 en una escala d'1 a 2, des de buit a compacte). ¿És possible que les últimes obres de Pollock fossin el resultat d'una vida dedicada a desenterrar una imatge sepultada en els cervells de tots?

La nostra resposta a aquesta pauta és tan acusada que pot reduir els nivells d'estrès fins a un considerable 60% pel sol fet de trobar-se en el nostre camp de visió. Un investigador ha calculat que, atesa la despesa anual en malalties relacionades amb l'estrès, els beneficis econòmics que reportaria l'ús generalitzat d'aquestes formes podria ser de l'ordre de milers de milions de dòlars.

El fet que el bon disseny, sovint de maneres molt subtils, pugui tenir efectes tan espectaculars no ens hauria de sorprendre. Al capdavant, el mal disseny funciona de manera inversa: els ordinadors mal dissenyats ens poden provocar lesions als canells; les cadires incòmodes, tensions a l'esquena, i la il·luminació excessiva i les pantalles dels ordinadors ens poden fatigar la vista.

Concebem el bon disseny com un art i no com una ciència, com un regal misteriós dels déus i no com a resultat de l'estudi diligent i informat. Tanmateix, si tot dissenyador tingués una millor comprensió de la matemàtica de l'atracció, de la mecànica de l'afecte, tots els dissenys, des de les cases fins als mòbils, passant pels despatxos i els cotxes, podrien ser tan bells com bons per als seus usuaris.

LANCE JOSEY 'The New York Times', publicada a l'Ara (10/03/2013)

1. Llegeix el text, indica'n la tesi que s'hi defensa [1]:

- ☐ Concebem el bon disseny com un art.
- ☐ El bon disseny és la conseqüència de l'estudi, més que no pas del regal misteriós dels déus.
- ☐ El bon disseny és un art relacionat amb les matemàtiques, més que no pas amb el talent nat.
- ☐ El bon disseny és com la pornografia: "Ho saps quan ho veus".

2. ¿Què significa que «la bellesa no només ens commou, sinó que també ens mou»? [1]

3. Indica quatre exemples que serveixen per argumentar que el bon disseny té efectes molt positius en les persones, segons el text. [2]

1)

2)

3)

4)

4. Segons l'autora, quina és la mancança més habitual del bon disseny? [1]

5. Indica si aquestes afirmacions es corresponen amb el text (veritables) o no (falses) [1]:

- ☐ El bon disseny és un regal dels déus i no un resultat de l'estudi informat.
- ☐ Pollock creava pintures a partir del rectangle auri, per la qual cosa tingué èxit.
- ☐ Les fractals naturals es troben en els nervis de les fulles.
- ☐ El bon disseny pot arribar a reduir el nivell d'estrès fins a un 60%.

6. ¿Què significa «la bellesa rau als ulls de l'observador, casa nostra és on radica el genoma»?[2]

7. A continuació has d'escriure quatre peus de fotografies que tinguin relació amb el que l'autora indica en el text [2]:

Gramàtica

1. Transcriu els sons vocàlics assenyalats:[1]

talòs	espelma	fantasia	escopir	assemblea

2. Llegeix atentament el text omple els espais buits amb la vocal corresponent (a/e, o/u): [2]

Què ha de succeir d__mà, deixa d'ind__gar-h__, i els di__s que la sort et d__narà, posa'ls tots al compte dels guanys i no menyspreïs, jove com ets, els d__lç__s amors ni les dans__s, avui que encara està allunyada de la teva fl__ridesa l'enutjosa caníci__ (blancor dels cabells). Ara tornin el Camp de Mart i les places i, al vespr__, els tènues xiuxiueigs en una hora c__nvinguda; ara torni també l'__ncisadora rialla que surt del r__có més pregon i traeix l'am__gatall de la noia, i la p__nyora arr__ncada del seu braç o del seu dit no pas gaire __bstinat a resistir.

a) Quin tòpic literari trobem en el fragment anterior? Identifica'l i explica'n el significat.[1]

b) Escribeu dues paraules del text que continguin diftong decreixent.[1]

c) Escribeu dues paraules del text que continguin diftong creixent.[1]

3. Escribeu la categoria gramatical de cada paraula subratllada:[3]

Quan érem petits, en Hassan i jo solíem pujar als pollancres que hi havia al camí que duia a la casa del meu pare per empipar els veïns fent reflectir la llum del sol dins les seves cases amb un tros de mirall. Sèiem l'un davant de l'altre en dues branques altes, amb els peus nus penjant i les butxaques dels pantalons plenes de móres seques i nous. Fèiem torns amb el mirall mentre menjàvem móres i ens les llançàvem l'un a l'altre fent broma, rient. Encara puc veure en Hassan enfilat a l'arbre, amb la llum del sol que es filtrava entre les fulles titil·lant en la seva cara, una rodona gairebé perfecta.

4. Indica la categoria gramatical de les paraules subratllades:[1,5]

a) Fa tants dies que no escala!, tant com havia escalat!

b) Si vols més sopa menja'n més, seràs més intel·ligent.

c) Després de molts assajos balla salsa molt bé. I ha aconseguit tenir molts fans.

d) Ho fa força bé, hi ha força gent que l'admira.

e) Hi ha massa bledes en aquest concert, algunes es posen massa histèriques.

5. Indica la categoria gramatical de tots els mots de les paraules següents:[2,5]

Li agradaria que la tractés com si fos amiga seva.

Ens sap molt de greu que no hagi arribat abans que ens acabéssim el pastís de kiwi.

1. Indica la categoria gramatical dels mots d'aquesta frase [4]:

En Marc pensa en els problemes que té.

En	
Marc	
pensa	
en	
els	
problemes	
que	
té	

2. Assenyala la perífrasi verbal d'aquesta frase i indica de quin tipus és [2]:

Hem hagut de pujar al Canigó perquè llegíem Jacint Verdaguer quan vam matricular-nos.

3. Indica si la forma destacada és un adjectiu, un verb o un adverbi [1,5]:

a) És un noi divertit. [_____]

b) M'he divertit. [_____]

c) Balla divertint-se. [_____]

4. Digue's si cada forma marcada és un determinant o un pronom, i de quin tipus és [2,5]:

a) Ets el sisè. [_____]

b) En Joan no en tenia gaire, de gana. [_____][_____]

c) Les mans les té grans. [] []

5. Què és una locució conjuntiva? Posa un exemple.[2]

6. Què és una locució preposicional? Posa un exemple.[2]

7. Identifica el subjecte i el predicat d'aquesta frase: [2]

Sembla molt eficient la nova secretària que ha arribat.

--	--

8. El predicat pot ser de dos tipus (indica-ho i posa un exemple):[2]

a)

b)

9. Subratlla els complements i escriu-ne l'abreviatura (CD, CI, CRV) dins els parèntesis:[5]

a) Convida els teus companys a sopar.

b) El metge ha recomanat una til·la a l'Eulàlia.

c) No s'adonava del mal que feia.

10. Escriu la forma del pronom de complement indirecte apropiada:[4]

a) Dius que telefoni a la Maria? Però si ja ____ he trucat!

b) Ja has escrit als pares? No, però avui mateix ____ escriuré.

c) Pregunta a aquelles noies si ho saben. Pregunta ____ si saben per on s'hi va i, de passada, ____ demanes l'hora que és.

11. Escriu la combinació de pronoms que hi correspongui (indica'n els complements)[6]:

a) Has de donar l'article al director com més aviat millor. —No pateixis, que ja _____ he donat aquest matí.

--	--

b) Va vendre la casa a una senyora argentina: _____ va vendre a molt bon preu.

--	--

c) Avui he enviat els llibres a la Maria: _____ he enviat per correu urgent.

--	--

12. Substitueix el CD i combina'l adequadament amb l'altre: [3]

a) Compra't dues camises.

b) Em mira els ulls.

c) Em torna allò.

13. Indica la funció dels pronoms febles assenyalats:[2]

a) Em rento.

b) Em rento les mans.

14. Posa la preposició, si s'hi escau:[2]

a) L'obliguen ____ faci els deures.

b) Tot consisteix ____ actuar amb professionalitat.

c) S'adona ____ que la vida és complicada.

d) S'avé ____ tothom.

1. Llegeix aquesta frase i resol:

a) indica la categoria gramatical d'aquests mots: [2]

Experiments		els	
que		éssers	
es remunten		humans	
al		preferim	
segle		imatges	
XIX		amb	
demostran		aquestes	
repetidament		proporcions.	
que			

- e) Tracten els nens com a adults.

7. Fes la substitució pronominal de les oracions dels exercicis anteriors, si és possible. [5]

- a)
- b)
- c)
- d)
- e)

8. Escribe la combinació de pronoms que hi correspongui (indica'n els complements)[6]:

a) Has de donar l'article al director com més aviat millor. —No pateixis, que ja _____ he donat aquest matí.

--	--

b) Va vendre la casa a una senyora argentina: _____ va vendre a molt bon preu.

--	--

c) Avui he enviat els llibres a la Maria: _____ he enviat per correu urgent.

--	--

12. Substitueix el CD i combina'l adequadament amb l'altre: [3]

a) Compra't dues camises.

--

b) Em mira els ulls.

--

c) Em torna allò.

--

13. Indica la funció dels pronoms febles assenyalats:[2]

a) Em rento.

b) Em rento les mans.

Expressió escrita

La revista *El far* t'ha demanat que et llegeixis el conte "La noia que venia del futur" per tal que en facis una valoració per publicar-la de forma imminent perquè a la ciutat s'han organitzat unes jornades culturals al voltant del gènere de la ciència ficció i Manuel de Pedrolo. Ha de tenir una extensió d'entre 20 i 25 línies.

Activitat 4

Expressió escrita

Essencialment, la "curiositat" és un terme que descriu un nombre desconegut de mecanismes psicològics del comportament que tenen l'efecte d'impulsar als éssers a buscar la informació i la interacció amb el seu ambient natural i amb altres éssers en el seu veïnatge. Alguns dels personatges de *Trajecte final*, de Manuel de Pedrolo, actuen per curiositat. Escriu un article d'opinió al voltant d'aquest tema, tot fent referència als contes que hagi llegit. Ha de tenir una extensió d'entre 20 a 25 línies.

Activitat 4

Expressió escrita

Fa uns dies es podia llegir un reportatge a la premsa que exposava el canvi que ha produït internet en les relacions socials:

«Sempre ens quedarà internet

Aprimar-se, trobar feina -o trobar-ne una de millor-, ser més solidari, deixar de fumar... i trobar parella. El 2013, com cada any, va començar amb els propòsits tradicionals de sempre, i la idea de trobar algú especial copa les primeres posicions. Però on es troba l'amor?

Deixant de banda el sentit metafòric i filosòfic de la pregunta, ja fa anys que una sèrie d'empreses 2.0 hi han donat una resposta pragmàtica. La resposta, de fet, que obté gairebé tothom que busca alguna cosa al segle XXI: internet. I és que el romanticisme fa temps que no és exclusiva d'entorns socials, reunions concorregudes i tardes primaverals.»

Escriu un text en què manifestis la teva opinió sobre aquest tema. Tingues en compte que has d'escriure entre 15 i 20 línies.

Llegeix aquest fragment introductori a *Aloma* i redacta un text argumentatiu d'entre 15 i 20 línies al voltant del tema central que s'hi exposa. L'has d'utilitzar com a punt de referència del teu escrit, però pots ampliar-lo, també, a d'altres creacions literàries que coneguis.

«La relació entre Robert i la protagonista és l'eix central de la novel·la. Aquest eix remet a dos temes literàriament molt tractats [...]: la seducció d'una jove ingènua per part d'un home madur i l'amor socialment il·lícit com a sortida de l'existència grisa i mediocre d'una dona jove. Però també és fàcil establir-ne la correlació amb la història de Rodoreda i el seu marit.

La connexió entre vida i literatura ha estat una peça central en la majoria d'anàlisis d'*Aloma*. »

Expressió escrita

Escriu un article d'opinió per a un mitjà de comunicació al voltant d'alguna de les diferents fases de l'amor tenint com a referent la literatura (o bé els textos que hem llegit aquest trimestre o alguns altres). Ha de tenir una extensió d'entre 20 a 25 línies, com a màxim.

Expressió escrita

Escriu un text argumentatiu en què defensis una hipòtesi al voltant de la necessitat o no de tenir sentit del ridícul (pots utilitzar una anècdota per il·lustrar la teva opinió, però en cap cas el text ha de ser només aquest relat). Tingues en compte que es tracta d'un article d'opinió que ha de tenir una extensió d'entre 20 i 25 línies com a màxim.

Dictat 2

Dictat 4

